

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ ЕФЕКТИВНІСТЮ ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Підвищення економічної ефективності сучасного виробництва цілком залежить від науково-технічного прогресу, який на сучасному етапі є головною рушійною силою розвитку промислових підприємств.

Неузгодження в ланках, що сполучають науку та виробництво, до яких в першу чергу належать об'єкти інженерно-технічного забезпечення підприємств, мають в основному організаційно-економічний характер, їх усунення нерозривно пов'язане з удосконаленням методів управління їх діяльністю [1]. Це є однією з ключових проблем в прискоренні темпів науково-технічного прогресу на виробництві, а підвищення ефективності роботи машинобудівних підприємств значною мірою зводиться до вдосконалення системи управління економічною ефективністю інженерно-технічного забезпечення [2].

Аналіз результатів діяльності підприємств супроводить процес управління на всіх його стадіях і нерозривно пов'язаний з процесом планування, як перспективного, так поточного та оперативного.

З іншого боку, коли план виконано, важливо правильно оцінити результати. І тут на перше місце виступає проблема оцінки. Будучи каналом зворотного зв'язку в системі управління економічними об'єктами, оцінка ефективності їх функціонування замикає контур управління і створює необхідну базу для вироблення обґрунтованих управлінських рішень.

Таким чином, будучи найважливішими інструментами управління, оцінка і аналіз виступають в нерозривній єдності: оцінка ґрунтується на результатах аналізу, а з іншого боку, служить його цілям. Серед проблем, пов'язаних з оцінкою і аналізом функціонування різних елементів системи господарського механізму, дослідження ефективності інженерно-технічного забезпечення підприємств має особливу актуальність. Це обумовлено наступними причинами.

По-перше, підвищення ефективності інженерної праці розглядається як найважливіша умова успішного здійснення інноваційної політики підприємства, як один з провідних напрямів прискореного впровадження досягнень науки і техніки в промислове виробництво, підвищення його технічного рівня.

По-друге, попри важливість і велике практичне значення даної проблеми, їй приділяється незаслужено мало місця в економічних дослідженнях. Увага учених, що займаються вивченням господарської діяльності, зосереджена в основному на таких економічних об'єктах, як холдинги, підприємства, їх виробничі підрозділи (цехи) і так далі. В той же час, питання вдосконалення управління і підвищення ефективності роботи такої важливої ланки в здійсненні науково-технічного прогресу, як інженерно-технічне забезпечення підприємств, мало привертають до себе уваги. Дотепер ще не вироблено об'єктивних, загально визнаних методів оцінки інженерно-технічного забезпечення, які можна було б використовувати в повсякденній практичній діяльності. Через це до сьогодні відсутня ефективна система матеріального стимулювання праці інженерно-технічних працівників.

Отже, під управлінням економічною ефективністю інженерно-технічного забезпечення пропонується розуміти – комплекс управлінських заходів підприємства, основу яких складає система оцінних показників, які адекватно описують поточний економічний стан, що дозволяє оптимізувати процеси прийняття управлінських рішень по підвищенню ефективності функцій об'єктів інженерно-технічного забезпечення розвитку підприємства, які приймають участь в реалізації циклів «наука-проекування-виробництво».

Успіх господарської діяльності на будь-якому рівні управління безпосередньо залежить від обґрунтованих управлінських рішень, що своєчасно приймаються. Прийняти правильне рішення, розібратися у всіх труднощах економічних ситуацій, що складаються в процесі функціонування підприємств, можна лише на основі ретельного економічного аналізу їх діяльності. Тому метою процедур оцінки і аналізу діяльності об'єктів інженерно-технічного забезпечення розвитку підприємств є виявлення причин, що впливають на результати їх функціонування, визначення резервів підвищення ефективності, виявлення тенденцій розвитку і вироблення на цій основі управлінських рішень, спрямованих на поліпшення роботи цих об'єктів [3].

Усе це дозволяє зробити висновок про те, що проблема вдосконалення управління економічною ефективністю інженерно-технічного забезпечення підприємств є ключовою не лише в справі поліпшення, але й для підвищення ефективності роботи самих підприємств, прискорення науково-технічного прогресу на виробництві.

1. Ансофф И. Стратегическое управление. – М.: Экономика, 2009. – 519 с.

2. Лысенко Ю.Г., Миц А.Ю., Стасюк В.П. Поиск эффективных решений в экономических задачах / Донецкий национальный ун-т. – Донецк, 2009. – 100 с.

3. Падерин И.Д. Методические основы и направления повышения экономической эффективности промышленного предприятия до современного уровня: Монография. – Днепропетровск: ДГФА, 2005. – 272 с.